

Persbericht.

Belgische Greenkeeper op US Open

De Greenkeepers' Association of Belgium, kortweg GAB bestaat dit jaar 20 jaar. De activiteiten van de GAB zijn geörienteerd naar de professionalisering van het vak "greenkeeper". De GAB organiseert hiervoor tijdens de wintermaanden themadagen, die talrijk bezocht worden door greenkeepers. Dit is een belangrijke ontmoetingsplaats voor de golfindustrie. Alsook secretarissen, clubmanagers en clubvoorzitters hebben reeds interesse getoond in deze themadagen.

De GAB is een organisatie die wordt beheerd door greenkeepers, die zich vrijwillig inzetten om hun doelen te bereiken. Een belangrijk thema is uiteraard opleiding. In samenwerking met de VVG, zijn er reeds enkele opleidingen gestart, met name in 2003 een opleiding hoofdgreenkeeper en vervolgens de opleidingen greenkeeper in 2008 en 2009.

De GAB is ook lid van FEGGA, de Federation of European GolfGreenkeepers associations. De GAB was in 2008 gastheer van het jaarlijkse congres. Hier wordt gewerkt aan de thema's opleiding en milieu. Maar ook de communicatie met andere organisaties wordt hier niet vergeten. Door deze goede relaties is

het reeds mogelijk geweest om Belgische greenkeepers uit te sturen naar golftornooien, denk maar aan de Ryder Cup 2006 op de K-Club en de British masters 2008 op the Belfry.

Dit jaar is het terug zover, bestuurslid Kris Van Ingelgem vertrekt naar de US Open.

Een korte voorstelling door Kris Van Ingelgem:

“Ik heb het genoeg gehad om reeds vanaf mijn vijftiende levensjaar als jobstudent te kunnen werken op een golfterrein. Dit was Cleydael Golfclub, in aanlegfase. Dit heb ik 5 zomers lang met plezier gedaan. Na studies boekhouden-informatica, vroeg men mij of ik geen zin had om op de golfschool te werken. Antwerp Golfschool behoorde vroeger tot Cleydael Golfclub, maar is reeds meer dan 15 jaar autonoom. Het is een bloeiende golfschool met vele oefenfaciliteiten. Ik heb de opdracht met plezier aangenomen en heb dan de greenkeepersopleiding gevolgd te Arnhem. Al snel ontdekte ik de GAB en heb veel kunnen leren uit ervaringen van andere greenkeepers. In 1999 heb ik dan het bestuursteam aangevuld. In 2003 kreeg ik de kans om mee te gaan naar het jaarlijkse FEGGA- congres te Amsterdam. Daar ontdekte ik al snel dat de GAB over een mooi netwerk van contacten beschikte. In 2006 ben ik dan afgereisd naar Ierland om deel uit te maken van het team die het terrein voorbereidden voor de befaamde Clash tussen Europa en Amerika, nl. de Ryder Cup. Ik was sterk onder de indruk van de impact van zo'n evenement, oftewel hoe “BIG” golf kon zijn. Ik heb er ook enkele goede vriendschapsbanden aan overgehouden. Zo heb ik nog steeds contact met enkele greenkeepers in Europa en in de USA. Zo heeft een bevriende greenkeeper mij geholpen om mijn kandidatuur voor te dragen aan de USGA. Uiteindelijk kwam in September de verlossende e-mail. De identificatieprocedure kon van start gaan. En nu is het eindelijk zover. De koffers zijn gepakt en ik ben klaar om het greenkeepersteam te gaan ondersteunen. Ik maak mij echter geen illusies, The Black Course heeft vele bunkers en die moeten allemaal geharkt worden. Op de Ryder Cup maakte ik deel uit van het team dat de Fairways sweepte, daarna ging ik de blazers ondersteunen en vervolgens gingen we vooral houtsnippers verspreiden opdat de toeschouwers niet zouden uitglijden op de hellingen. Het maaien van de greens werd aan het vast team overgelaten, zij kennen “hun”

greens als de besten. Je kon b.v. wel aansluiten aan een flight met een hark om een bunker te harken nadat een speler eruit had gespeeld.

Eigenlijk maakt het niet veel uit wat we zullen doen die week. Eén ding is zeker: het zal zeker een ervaring worden die me zal bijblijven. Met een team van professionals die dezelfde passie delen voor het greenkeepersvak, weet ik zeker dat we bijzonder gefocust zullen zijn op onze opdracht: ervoor zorgen dat die ene putt valt.

Hopelijk regent het iets minder dan op de Ryder Cup, maar de weersverwachtingen voorspellen toch regen.

Misschien is het voor die ervaring dat ze de Belg nodig hebben... “ (KVI).

Zondag 14 juni en Maandag 15 Juni.

Zondag 14 Juni

Om 4pm is er een meeting voor alle greenkeepers die tijdens de week van de US Open zullen deel uitmaken van het team.

Vanuit het centrum van Manhattan duurt het een 10-tal minuten om met de metro naar het station Sutphin boulevard/Jamaica te rijden. De treinrit tot Farmingdale duurt 31 minuten. Vele van de honderduizend verwachte bezoekers zullen dit traject volgen.

Bij aankomst in het station drong het opeens terug tot mij door: deel uitmaken van een evenement van dit kaliber, dat zorgt voor een kippenvelmoment. Alle indrukken komen in razendsnel tempo op je af, dat je de eerste minuten even omvergeblazen wordt. Daarna komt het besef dat dit nog maar het begin is. En je denkt meteen: Ja, daar wil ik bij zijn ! Net als ik zijn er nog duizenden andere vrijwilligers die dit evenement zullen dienen. En de toestroom van mensen is al indrukwekkend. Marshalls, Catering, TV-ploegen, Merchandising, VIP's, bloemenverzorgers etc.

Met een shuttle wordt ik ter plaatse gebracht. Bij aankomst meldde men mij dat er reeds enkele greenkeepers mij aan het zoeken waren. Vrienden van het Ryder Cup team die ik 3 jaar geleden heb leren kennen en waar ik nog steeds contact mee heb. Ik ben meteen vertrokken om het terrein te verkennen en wist niet goed wat ik zag op de tees. Het leek wel kunstgras. Zo dik van structuur en zo donker van kleur, bijna blauw!! Ik wist niet goed wat ik ervan moest denken, maar na een dag went het wel. Blijkbaar is dat "the american way". Ze houden niet zo van de "europese" graskleur.

Tee 3

Hole 3 met Green 2 op de voorgrond

Een beetje verderop kon ik dan een volledige hole aanschouwen, met bunkers en hoge rough, fairways met een duidelijke glooiing en speelrichting. Het ziet er heel mooi uit, terwijl ikzelf niet zo van de “Amerikaanse” graskleur houd.

De Meeting zelf verliep heel gemoedelijk, terwijl er toch enkele mensen aanwezig waren met een belangrijk aandeel in de wedstrijd. B.v. de President en agronomen van de USGA, de Director of Golf, en natuurlijk de Superintendent van de 5 (!) golfbanen die Bethpage State Park telt.

In de speeches worden de greenkeepers als hoofdrolspelers naar voren geschoven in dit golftornooi. Een 160-tal greenkeepers staan klaar om alles in goede banen te leiden. De vaste staff bestaat uit 60 mensen en er komen zo’n 100 extra greenkeepers helpen. Er werd benadrukt dat we allemaal professionals zijn en dat we elkaar kunnen helpen in de perfectie na te streven. Bovendien werd er op gewezen dat we met genoeg greenkeepers zijn om niet te snel (!) te werken. Terwijl er op de Ryder Cup 10 dagen pep-talk werd gesproken zegt men hier: “rustig blijven, geen fouten maken, bij de minste twijfel: vragen stellen”. We hebben 2 volle dagen om ons in het tornooi te werken en vanaf woensdag loopt alles op wieltjes. Het is natuurlijk een groot voordeel dat in 2002 de US Open ook daar is gespeeld.

Daarna mochten we onze piekfijne kledij ontvangen: polo’s, petten een windstopper en een deken met dank aan de USGA.

Maandag 15 Juni

Om 3 uur gaat mijn wekker. We moeten nl. om 3.45u verzamelen om met een shuttle van Het Farmingdale College (onze slaappleaats) naar de greenkeepersruimte te vertrekken. Het idiote is, dat ik eigenlijk net was aangepast ten gevolge van het tijdsverschil met België. In de reisgidsen stond vermeld dat het verstandig is om zo vlug mogelijk het nieuwe ritme te volgen. Ik ben reeds van vrijdag in New York en heb me vlug aangepast. Nu blijkt, wanneer we om 3 uur opstaan, dat dit overeenkomt met 9 uur 's ochtends in België.

Om 4 uur wordt een korte briefing gehouden door de teamleaders. Ik zit in het Fairway team. Wij volgen de maaiers met een Toro Workman om de clippings op te vangen en af te voeren. We hebben ook whippers om de achtergelaten clippings open te sweepen. Meteen controleren we de rest van de fairway en laten deze perfect achter. De ochtend was fantastisch en voorspelde een mooie dag. Ik was alweer onder de indruk van het "leger" greenkeepers dat uitrukte. Elk met zijn eigen machine, klaar om ervoor te gaan. Het viel mij ook op dat het machinepark erg gediversifieerd was. Jacobsen, Toro en John Deere tekenen allen present. Ik voel mij bijzonder vereenzelvigd met de maaierkeuze voor elk baanonderdeel.

Toch zijn er een aantal maaiers die ik niet had verwacht. "Gewone" zelftrekkende benzinemaaiers met roterend mes worden gebruikt om de roughs rond de tees en de bunkers te maaien, geen zweefmaaier hier. De eindronde van de fairways wordt met een brede handgreenmaaier gemaaid. Greens en tees worden met handgreenmaaier gemaaid, met of zonder gegroefde rollen. En de bunkers worden machinaal geharkt en afgewerkt met handharken.

De fairways worden in 1 richting gemaaid. Dit geeft geen strepen en zorgt voor een uniforme kleur, afhankelijk van de lichtinval.

Rond 9 uur was er ontbijt voorzien. We waren echter vroeger terug binnen dan verwacht. De hemelhuizen gingen wagenwijd open voor een goed halfuur. Het resultaat was dat iedereen terug naar binnen reed en enkele teams vertrokken met Squeegees om water van de greens te evacueren. Ook opvallend was het aantal telefoons van greenkeepers in omgeving die aan het bellen waren om de condities te bepalen van hun eigen course.

Na het ontbijt waren we in principe vrij omdat de spelers ondertussen op de baan waren.

Om 3.30 pm was er dan de 2de briefing voor het tweede deel van de dag.

Ik ben eerst even gaan kijken naar een 10-tal holes en heb een aantal spelers herkend. Tiger Woods, Angel Cabrera, Darren Clarke, Tom Lehman en Jim Furyk.

Tiger Woods, Angel Cabrera en Pádraig Harrington zullen donderdag samen afslaan. Het spreekt voor zich dat ik vooral de "Ryder Cuppers" herken.

Wanneer ik terugkeerde naar de greenkeepersruimte, kon ik aansluiten bij het team dat de greens voorbereide in opdracht van de USGA. Na stimpmetingen bepaalden zij welke greens er moesten gemaaid en gerold worden. (niet allemaal). Sommige enkel, sommige dubbel maaien en rollen. Ik ging vóór de maaier uit en controleerde de green op pitchmarks of oneffenheden. De greensmaaier staan dermate laag afgesteld, dat de minste verstoring aan

het speeloppervlak kan resulteren in schade aan greens of maaiers. Ook zand wegblazen vóór de maaiers was belangrijk.

Maaien en rollen van de greens

Rond 3uur pm kwam de melding dat het fairwayteam de niet-afgewerkte fairways kon gaan maaien. De spelers waren nog talrijk in het veld, maar USGA verleende ons absolute voorrang.

Fairways maaien met spelers in het veld en caddies "on the run"

Zelfs bij het maaien van de greens liep een Marshall te dicht bij een greenmaaier. De operator kon zijn bocht moeilijk nemen en dat resulteerde in "gemorst" grasmaaisel op de voorgreen en een bruske manoeuvre. Zo werden wij Marshalls van de Marshalls en moesten hen hun plek wijzen. Ik merk dat het respect van USGA tegenover de greenkeepers zeer groot is. Zij waren ook op stap met hun "attractie" de trueness-meter om de "firmness" te meten van de greens. Het hoofddoel is om data te verzamelen. Verder worden er nog geen conclusies uit getrokken of Strategieën mee bepaald.

De Stimp daarentegen wordt gemeten, maar moet geheim worden gehouden. Ik ken de stimpsnelheid en kan alleen maar zeggen dat het Amerikaanse waarden zijn. Ook de hoogte van de greenmaaiers mogen we nog niet verklappen. Zondag kan ik dat wellicht wel vertellen, als er geen "play-off" komt. Wij kennen zelfs de pinposities al voor zondag. Een teken van vertrouwen en respect van de USGA tegenover de greenkeepers, Bravo en dankuwel !!!

Dinsdag 16 Juni

Vandaag de tweede dag dat we op het terrein werken en dat is er duidelijk aan te merken. Iedereen kent zijn opdracht en alles loopt gesmeerd. Iedereen helpt elkaar met het afwerken van de taken en het terrein in prima conditie te brengen. Ik start dus in het fairwayteam en vandaag hebben we alles kunnen afwerken.

In actie met de whipper op hole 10

Het weer heeft vandaag niet voor extra problemen gezorgd. Morgen krijgen we nog een bewolkte dag, zoals vandaag, maar wel droog. Donderdag wordt de horror dag. Dan krijgen we terug buien en de verwachtingen zijn 25 liter per m². Dit is veel en zeker voor deze regio voor de tijd van het jaar.

Men tracht nu de baan zo droog mogelijk te krijgen met ventilators en de greens nu al te versnellen.

Vaste blazer

getrokken blazer

Tot zondag blijft het wisselvallig, dus we weten niet wat er op ons afkomt. Over die snelheid wordt geheimzinnig gedaan omdat het eigenlijk “trage” greens zijn naar Amerikaanse Standaards. Als de regen komt zal er niet veel aan te doen zijn. Tiger woods verklaarde vandaag in een interview dat de greens “receptive” waren. Dit betekent dat de bal op de green kan blijven met een greenshot. Er kan met backspin gewerkt worden omdat anders de bal eraf kan rollen. Doorgaans zijn de greens op een US Open keihard en supersnel. Tiger verklaarde dat de kans op birdies groter wordt als de greens zacht blijven. Er staat een enorme druk op hem. De media-aandacht is gigantisch, ook al zijn het nog maar oefenrondes en begint het toernooi pas echt op donderdag. We hebben in onze gebouwen ook overal grote tv schermen om niets van het evenement te missen. Als kers op de taart heeft men de thriller van de finaleronde van vorig jaar nog eens uitgezonden. Spannender kan bijna niet. Na 4 rondes 18 holes, stonden Tiger Woods en Rocco Mediate gelijk. Na een Play-off van 18 holes was er nog niets veranderd. Dan kwam er een Sudden death play-off. Uiteindelijk kostte het Tiger 91 holes om de titelwinnaar te worden.

De aandacht voor Tiger is enorm, de kranten hebben maar voor één man aandacht.

TigerWoods is de lieveling van iedereen, veel aandacht reeds tijdens oefenrondes

Onze ochtendtaak was vlekkeloos verlopen. Om 8.30u werd ons ontbijt geserveerd en daarna waren we weer vrij tot 3pm. Ik heb van de gelegenheid gebruik gemaakt om de sfeer Aan de populaire holes op te snuiven. Dit zijn zeker holes 17 en 18 en de PAR 3's. Er is al behoorlijk veel volk op de been. Een voordeel is dat de 3de Hole een PAR 3, vlakbij onze gebouwen ligt en we snel kunnen zien wie er in onze achtertuin staat.

Vijah Singh op hole 3 aan de greenkeepersgebouwen

*Hole 17 met op de voorgrond Sergio Garcia op de tee van Hole 15
Daarachter green 16*

Alles liep vandaag perfect, dus er was echt geen extra ondersteuning nodig op het terrein tijdens het spel. Dat zal zeker veranderen, wanneer het terug begint te regenen. Een Squeegee voor eenieder en een gezonde portie teamgeest.

Om 3 uur is er terug briefing. Het gaat zo perfect dat het fairwayteam zonder boxen dubbel gaan maaien. Daar hebben ze ons dus niet nodig. We hebben ondersteuning gegeven aan het divoting team. Die konden de extra handen goed gebruiken want tijdens oefenronden worden er wel meerdere ballen geslagen vanop dezelfde plaats. We splitsten op in 2 teams en deden elk 9 holes en verzamelden op de driving-range. Hier heb ik een sterk staaltje van teamwerk kunnen ervaren. Op minder dan 3 minuten was de hele oefenzone opgeruimd, gezaaid, gedivot en afgeblazen.

De toestand vóór

Teamwerk

3 minuten later

Dit betekende het einde van de dag, 9pm, tijd om naar de slaapkamer te gaan. We zijn gehuisvest in het studentenverblijf van Farmingdale College. Hier verzamelen trouwens ook alle Politieagenten. Hier staan wel duizend dienstvoertuigen. De eerste 3 verdiepingen zijn volledig voorbehouden voor de agenten. Veilig slapen is het hier wel !!

Woensdag 17 Juni

Vandaag was de laatste dag vóór de aanvang van het toernooi. Iedereen kent zijn taken en weet waar hij moet zijn met welke voertuigen. Ik begin stilaan de holes te kennen, wat niet evident is met 5 x 18 holes. Sommige baanonderdelen van de andere terreinen worden gebruikt voor andere doeleinden: b.v. parking (!), kort spel zone, tenten zijn op fairways geplaatst etc. Men stuurt je dan b.v. naar Hole 18 van de Yellow course. De normale signalisatie om naar Yellow te rijden staat er niet meer. Ik kan mij nu een hole virtueel voorstellen en dan probeer ik hem te plaatsen op het terrein en de weg ernaar te bepalen.

Het grote verschil met de Ryder Cup is dat je hier wordt gevraagd om alles rustig te doen en voorzichtig te rijden tussen het publiek. In Ierland ging de zweep erop en moest alles zeer snel gaan. De Amerikaanse aanpak loont zeker de moeite: iedereen is relaxed en er heerst geen stress. Zelfs niet bij Craig Currier de Superintendent van Beth Page State Park. De man straalt rust uit. Ook in zijn briefings is hij zeer gemoedelijk. Nochtans staat er enorme druk op zijn schouders.

Op het terrein verliep alles vlekkeloos. De condities zijn sterk verbeterd t.o.v. gisteren. We wachten allemaal af wat het morgen zal worden. Er staan 100 squeegees te wachten op ons. Tijdens het maaien van de fairways viel het mij op dat iedereen ook een tennisbal bijheeft. Dat is om naar iemand te gooien als er iets met zijn maaier aan de hand is, dan gooit iemand anders een tennisbal, zodat hij weet dat hij aan de kant moet. Denk maar aan olieklages, beschadigd ondermes, fout in het maaibeeld. Als je op de maaier zit merk je dit pas bij het draaien.

Een walkie talkie en een tennisbal

Na onze ochtendshift ben ik gaan rondwandelen met andere superintendents van zowat overal: Japan, USA, Bermuda, Ierland, Portugal, etc. Het is bijzonder interessant om verschillende strategieën te kunnen vergelijken. Hoe men beregent, bemest, maait en met hoeveel mensen en welk budget ertegenover staat. Het is ook wel eens interessant om te informeren naar de warme klimaatsgrassen en welke uitdagingen dat met zich meebrengt. Een wandeling over het terrein met andere gepassioneerde greenkeepers is volledig mijn ding. Op de spelers hebben we quasi niet gelet. Er was wel één speler die ik nog niet gezien had en zijn flight toch eens wilde checken. Ik vroeg mij of af die andere Belg, Jos Van Stiphoudt nog steeds Ernie Els' Mental Coach was. Het was ook de laatste dag dat we de spelers konden benaderen. Het aanspreken van de spelers mag enkel buiten de touwen. Wij kunnen wel overal binnen de touwen lopen maar mogen geen spelers benaderen.

Een relaxte Ernie Els, Zonder Mental Coach

Na de middaglunch om 3pm startten we terug onze taken, grotendeels zoals de dag voordien. Ik zat terug in het divotteam, vandaag met andere instructies. Verschillende theorieën zijn mogelijk om een divot te vullen. Gisteren bepaalde USGA dat de divot tot net aan de stengels moest worden gevuld, omdat ze niet wilden dat, wanneer er een bal vanaf een divot moest gespeeld worden, de speler een zanderig shot moest doen. Vandaag heeft men dit veranderd. De divots mochten we tot boven vullen, net onder de rand. Zodanig dat de fairwaymaaiers het zand niet raakten. De beslissing kwam van Craig Currier, die baas is in eigen huis, tegenin de aanbevelingen van de USGA. De divots laag opvullen verlengd de hersteltermijn aanzienlijk door het niet opvullen van de ondulatie. Er wordt geen zaad doorgemixt tijdens de wedstrijd.

Aan het werk met de divots

Wanneer we naar de driving-range reden zag ik dat er iemand fairway aan het rollen was. De reden hiervoor was dat de regen eraf zou lopen naar een lager gelegen gebied, waar geen landingzone is. Over de 18de hole heeft men lang getwijfeld of hij wel geschikt was wegens te kort. Daarover morgen meer. Vanaf morgen mogen we geen foto's meer trekken, dus ga ik wat meer algemene info geven. Uiteraard is het morgen voor echt! Zowel voor de spelers als voor ons. De regen zal hierin de belangrijkste rol spelen. Regenpak ligt klaar, de schoenen zijn waterdicht en de squeegees staan klaar.

Rollen van Fairway 18

Donderdag 18 Juni

Wanneer we 's ochtends vertrokken was het reeds aan het regenen. Stilletjes had ik gehoopt dat de weermannen ernaast gingen zitten. Ik heb wel zin in mooi weer. Hoewel ik thuis de gelukkigste man kan zijn, wanneer het regent. Bij droogte en na een bemesting kan wat regen welkom zijn.

Geen fairways deze ochtend. Ze zijn gisterennamiddag nog dubbel gemaaid. Mijn positie was green 5, gewapend met een squeegee. De green werd eerst gemaaid (single). Er was 1 van de 2 greensmaaiers zonder licht. Met mijn collega heb ik de greenkeeper geholpen die niets kon zien met zijn greensmaaier. De tweede maaier verblindde hem bovendien met zijn verlichting. We gingen telkens op het einde van de green staan om zijn doel aan te duiden, zodanig dat hij geen stuk kon overslaan. Het is trouwens heel moeilijk om nog te zien waar je gemaaid hebt, na het vele maaien en rollen is het beeld volledig verdwenen. Green 5 viel nog heel goed mee. We zijn dan alvast begonnen met het harken van de greenbunkers. Eerst de zijkanten, dan de volledige bunker manueel. Dit was eigenlijk niet de bedoeling, maar de greenbunkers werden volledig manueel geharkt en de fairwaybunkers deels machinaal.

In actie in de bunker

Nadien zijn we het bunkerteam gaan versterken, zolang dat het niet regende. Op de 18de green stond de USGA te meten met hun stimpmeter. Men heeft hard gewerkt om hun doel te bereiken en gisterenavond was het dan zover, na de zoveelste maai-en rolbeurt kon er een maximum van (..) gelezen worden, de andere greens lagen hier iets onder. De regen heeft alles teruggebracht met ongeveer 2 inch. Wat op zich nog een snelle green is, maar niet voor de US Open. Het begon terug te regenen en we keerden terug naar onze posities. We hebben duidelijke instructies gekregen van de Rules van de USGA.

Wanneer mogen we met de Squeegee op de green werken: na elk shot en vóór het innemen van de stand. Wanneer het volgende shot een greenshot is, moet de vlag eruit. We kunnen dan verder werken zolang nodig is.

Ligt er een bal op de green, dan mogen we niet zelf starten op de puttinglijn. Die loopt trouwens tot een "redelijk aanneembare" afstand door achter de pin. Dit mag enkel in opdracht van een USGA-official. Als een speler dit vraagt moeten we hem doorverwijzen naar de official.

"In any case: do not touch a players ball !!" Vanzelfsprekend, maar het moet gezegd worden. En een grapje kon er ook vanaf "...which is meant to be a golf ball". Het dient gezegd te worden, ze zijn uitermate vriendelijk die mensen van de USGA. Ook de officials zijn vriendelijk en tonen respect op hun typisch Amerikaanse manier "I appreciate it, that you're here, good job!"

De squeegees en water hogs in positie aan elke green

Ik heb deze ochtend toch nog enkele foto's kunnen nemen. Zolang er geen officials of spelers op het terrein zijn kan je onopvallend foto's nemen. Het publiek mag pas vanaf 6 uur binnen, we kunnen dus nog een 2-tal uren foto's nemen. De lijst van verboden items voor het publiek is indrukwekkend. Fototoestellen, gsm's, radio's, opstapjes, wapens etc. Overall zijn er publieke telefoons die gratis ter beschikking staan van het publiek. Helaas kan je er niet mee naar het buitenland bellen. Mijn gsm is geen tri-band dus ik kan er hier niets mee doen. Ik bel naar huis via het internet. Dit kan alleen 's ochtends vóór de dagtaak of 's avonds na de dagtaak. Dan is het respectievelijk 9 uur 's ochtends en halfdrie 's nachts in België. Gemiddeld zo'n 4 uur slaap is niet veel. Tussen de ochtend- en avondshift zijn we vrij, maar dan wil je niet gaan slapen natuurlijk.

Eénmaal onze positie ingenomen stonden we op de eerste rij van de US Open. We zaten midden in de actie, op de beste plaatsen. De green kon het water vrij goed verdelen. Maar na 3 flights moesten we toch eens controleren en wat rollen. Dit werd een leuke dag !

We zaten wel vast natuurlijk en begon mij af te vragen wanneer we gingen eten. Er was een shuttle met backup mensen, die anderen gingen vervangen en die konden dan gaan eten. Nadien gingen die op hun beurt weer anderen vervangen.

2 flights na de doortocht van Tiger Woods, die hole 5 Double Bogey maakte, kwamen ze ons halen. Ian Poulter deed daar een mega-putt op Major-niveau. Zalig, kippenvol. Ondertussen was het onafgebroken aan het gieten. Wanneer we aan de ontbijttafel zaten weergalmden de hoorns. De wedstrijd werd opgeschort.

*De mededeling dat de wedstrijd werd opgeschort op tv.
Let vooral op de hoeveelheid water op de green .*

We moesten wachten op instructies van de USGA. Het zag er slecht uit. De beelden op TV waren schokkend. Het bleef wachten op een beslissing van de USGA.

De spelers mochten na de hoorn kiezen of ze hun slag nog afwerkten. Omdat er geen bliksemgevaar was kon dit. Tiger besliste om dit te doen stak een tee in de green om zijn bal te markeren. Diegenen die een gewone ballmarker hebben gebruikt zouden wel eens een probleem kunnen hebben. Door de uitspoeling is deze weg. Hier zijn natuurlijk regels voor en ze komen er wel uit. Alleen wordt het lastig om rondom de ballmarkers te werken. USGA heeft ons gevraagd om te vermijden dat we een marker van plaats veranderen. Er zouden ook notities moeten gemaakt zijn door de officials over de plaats van de bal. Daarna is het blijven regenen en het is nog steeds bezig. (7.30 pm)
Tijdens het wachten hebben velen een powerslaapje gedaan.

A "Powernap"

Om 4pm zijn we dan een "Squeegee-party gaan houden" om de USGA gelukkig te houden. Dit was dweilen met de kraan open, dat wist iedereen, maar we konden op zijn minst tonen dat we er iets aan probeerden te doen. 160 mensen die probeerden om het water kwijt te geraken. Nog geen halfuur later werd alles dan afgeblazen, het werd zelfs terug erger. Iedereen naar binnen en morgen een uur vroeger op post. Eigenlijk kon dit geen kwaad, ik kan best wel wat slaap gebruiken.

Vrijdag 19 Juni

Vandaag een uurtje vroeger uit te veren. Na de hevige regenval staan we voor een grote uitdaging. Alle hens aan dek. Geen maaiers aan het werk deze ochtend. De greens worden gerold, maar niet gemaaid. Verder zijn er de vaste teams: fluffing, bunkers en blowers. Al de anderen gingen met een squeegee of water hog aan het werk. De fluffers, by the way, trekken met een bladhark alle rough recht, die platligt door bandensporen of voetstappen.

Fluffers aan het werk op practice dag 2

We moesten voorzichtig zijn voor tees of ballen. Uiteindelijk hebben ze de greens toch allemaal gerold. De USGA heeft dit gecoördineerd.

De greens konden terug op dezelfde snelheid gebracht worden dan het begin van de eerste ronde.

Ik zat in het fairwayteam en we wandelden heel de fairway af, om deze terug in optima forma te brengen. Met squeegees duwden we het water naar de lager gelegen delen en met de waterhog werd alles opgenomen. Het was pikdonker. De foto is genomen om 4 uur 's ochtends met een langere sluitertijd.

Het fairwayteam (1 van 2)

We deden de laatste negen tot aan de 18. Dat was eigenlijk de slechtste hole. Je zag daar ook alle teams verzamelen om alles af te werken.

Beeld vanop de 18de hole

De bunkers waren er hier ook erg aan toe. Uitspoeling en verzadiging in de lager gelegen delen. Het water werd eruitgepompt, de erosie aangepakt en de bunker terug opgevuld.

Bunkers opvullen

Iedereen verzamelde zowat op de 18 na zijn geplande taken. Ons doel was bereikt, de course was terug in de conditie van de start van de eerste ronde. (of toch bijna).

We zijn dan na het ontbijt terug naar de wedstrijd gaan kijken. Het leuke is dan we in de touwen kunnen en de beste plaatsen hebben. Bovendien zitten we op een strategische plaats en hoeven we ons eigenlijk niet te verplaatsen om de beste spelers te zien. Greens 2,13 en 14 zijn vlakbij. Op 300 meter stappen liggen greens 5 en 12 en op 500 meter stappen ligt green 4. Je kan dan op tv in de greenkeepersruimte zien welke speler op welke hole is. Alweer een paar buitengewone golfshots gezien. Het besef dat je dit allemaal van dichtbij kan meemaken, tussen de touwen, maakt dit voor mij toch heeeeel bijzonder. De sfeer zit er goed in bij het publiek en we worden werkelijk omvergeblazen door de populariteit van Phil Mickelson. Ik zou bijna durven zeggen dat hij populairder is dan Tiger Woods. Wat een aanhang !!! Met de flights heeft het niets te maken. Woods speelde met Harrington en Cabrera, allen winnaar van een major (of 2). Mickelson speelde met Goosen en Els. Toch allemaal klinkende namen. Mickelson is de "people's champion" en Tiger Woods is de "Corporates champion".

"Come on Phil !!" Is de meest gehoorde zin vandaag.

Phil Mickelson probeert alles op een rijtje te zetten. Hij heeft onlangs te horen gekregen dan zijn vrouw Amy aan borstkanker lijdt. Dit wordt door de pers nogal in de verf gezet. Maar het leeft bij het publiek. Ook in de straat valt dit te merken :

Hij heeft ook zeer mooi weer gehad in vergelijking met Woods. Wanneer Woods binnen was kregen we hier een "Club-Med vacation". Mooi weer en prima condities om te golfen.

Na de eerste ronde heeft de USGA een starters-gap gelaten van 1 uur om het terrein terug in orde te brengen. Ik zat terug in het fairwayteam om alles tot in de perfectie achter te laten. Door het vele volk hier (het lijkt hier wel rock werchter) werden we door het publiek geëscorteerd door de New York State police op de fiets. We hebben er bijna een half uur erover gedaan om naar de 10de tee te rijden. Er was wel 1 groot probleem. Craig wilde niet dat er moddersporen kwamen op de fairways. Het probleem waren de Crossings. Dit zijn plaatsen waar het publiek een fairway mag oversteken. Uiteraard is dit in niet-landingzones. Daar hebben we even samen over gebrainstormd hoe we dit best aanpakten. Uiteindelijk hebben we met oprijplaten een oversteek gemaakt om de fairwaymaaiers over te laten rijden, zodat de banden proper bleven. Bij het verlaten van de fairway begon de show. Al het volk was ter plaatse en hadden niets beter te doen dan naar ons te kijken. Op talrijke plaatsen begonnen het publiek spontaan te applaudisseren.

En ik kan je garanderen dat, wanneer zo'n tribune begint te applaudisseren en te juichen, je dit serieus raakt. Na enkele dagen met weinig slaap en gefocust op de job, ben je emotioneel onstabiel geworden. Het doet wel enorm deugd om te horen dat de mensen dit respecteren. "You are the people that make this happen, you're doing a great job!" Top !!! Het wordt wel spannend om het einde mee te maken, na de stop van gisteren. Vandaag zijn ze dus aan hun tweede ronde begonnen, tot iets voor half negen. Morgen terug een shotgun om verder te spelen in ronde 2.

Morgen gaat het terug heftig regenen. Het is eigenlijk diezelfde regenstorm die terugkomt. Jammer, vandaag was zo'n prachtige dag. Heerlijk warm, zonnetje, ijsje en naar het golf kijken. Wat een heerlijke job hebben wij toch en in wat voor een goddelijke omgeving. Voor de geïnteresseerden: Op www.usopen.com is er live verslaggeving vanaf 7 uur 's ochtends. (in België vanaf 13 uur) Zeker de moeite waard om de sfeer eens op te snuiven. Vanaf 11 uur (in België vanaf 17 uur) is het hier dan stampvol en vooral op hole 17. Ook de andere par 3's zijn populair. En de horrorhole 4. Wij staan meestal onder de camera op holes 13 en 2 of aan Tee 3. We komen regelmatig in beeld. Vooral als we aan tee 3 staan komen we gegarandeerd in beeld. We staan namelijk vlak achter de speler. Niet dat we het met opzet doen, maar het is wel grappig om jezelf op skysports en ESPN te zien meeleven met de speler.

Morgen wordt een lange dag, daar ben ik haast zeker van. Als het spel kan blijven doorgaan tijdens de regen, dan zullen we veel werk hebben met het water eraf te houden.

Tijd om te gaan slapen dus.

Zaterdag 20 Juni

Vandaag terug een uurtje vroeger uit de veren. Eigenlijk ging alles weer zeer goed. Ik ging mee met het team dat de aprons deed en deed daar ook zowat hetzelfde als op de fairways, ervoor zorgen dat de apron perfect werd achtergelaten. Gisteren heeft men doorgespeeld tot een half uur voor de schemering. Om Halfnegen werd de wedstrijd afgeblazen (ronde 2) door de invallende duisternis.

Het gevolg is dat er weer balmarkeringen op het terrein waren. Op holes 4 en 10 moest ik dan de markering verwijderen en op exact dezelfde plaats terugplaatsen, na het passeren van de maaier.

Balmarkering op de apron van hole 4

De aprons worden gemaaid met driedelige greensmaaiers en ook de fairways, die moeilijk te bereiken zijn met de fairwaymaaiers. Alles ging zeer vlot deze ochtend. Nadien heb ik het bunkerteam versterkt.

Na het ontbijt heeft Pete Cash, een bevriende greenkeeper mij samen met nog 2 andere Ryder Cuppers, meegenomen naar zijn Course, Harbour Links. Een golfcourse die gebouwd is op een oude zandontginning, vlakbij de haven van Washington State. De greens waren van het Californische type en draineerden goed. De fairways daarentegen waren kletsnat, hoewel de bodem goed zou moeten draineren. Het heeft hier heftig geregend de laatste paar weken.

*Fairwaymaaiers en apronmaaiers op hole 9 op het mooiste moment van de dag.
Deze foto is genomen om 4.20 am*

Tegen de briefing van 1pm, waren we terug. Dit keer terug Fairways maaien. Ronde 2 is afgelopen. USGA geeft ons ongeveer een uur de tijd om te maaien. Er wordt gestart op 2 tees en we kunnen de spelers goed voorblijven. Een maaier had een defect. Iemand moest uitwijken met zijn maaier voor een toeschouwer en raakte een afspanning. Deze impact had zijn borstel geraakt, die de achterste rol proper houdt. Dit hebben we ter plaatse kunnen oplossen. Na het maaien duurde het niet lang vooraleer het begon te regenen. Zeer licht, een beetje motregen. Toch werden we klaargezet in positie op de strategische plaatsen. Ik ben naar green 14 gestuurd met een Water Hog. Ideale positie, de derde ronde is van start gegaan. Prachtige positie, mooie golf. Ik ben onder de indruk van het jong talent Rory McIlroy en Anthony Kim. Anthony Kim, die zeer vriendelijk is en een grappenmaker. We hebben hem tijdens de practicerondes meerdere malen ontmoet en hij loopt niet op wolkjes. Meerdere spelers legden hun bal zeer dicht bij de pin, maar konden moeilijk birdies maken. Een 3-tal flights zijn gepasseerd, totdat het opeens terug begon te gieten. Op 3 seconden tijd stond de volledige green onder water. Het duurde nog vrij lang vooraleer de wedstrijd werd afgeblazen. Na het signaal namen we de vlaggen en teemarkers mee naar binnen en ze gingen terug achter slot en grendel. Tijdens het wachten op mijn shuttle heb ik een praatje gemaakt met David van de USGA over hun Thumbmeter. Daarmee wordt de "firmness" of zachtheid van een green getest. Het zal blijken dat dit de zachtste greens zullen worden sinds de metingen. Ik vroeg hem hoe je zou kunnen reageren of anticiperen met dit toestel. Oh, dit is enkel voor grote kampioenschappen, maar er kan wel degelijk met

bijgestuurd worden. Vorig Jaar op Torrey Pines was het zeer droog. Door verschillen op 1 green in kaart te brengen kon men de exacte plaatsen aanduiden om met de hand bij te beregenen. Op die manier kan er een redelijk uniform beeld gevormd worden. In het andere geval, moet je rollen.

Vlnr: Craig Currier Superintendent, Andrew Superintendent Green Course en David, USGA

Morgen zullen we weer een tandje moeten bijsteken om alles weer in orde te brengen. Buiten de touwen begint het hier sterk op de Ryder Cup te lijken. Daar heeft het ook zowat de hele week geregend. De aanpak van de modder is hier anders: Men bouwt nieuwe wandelpaden of men gooit houtsnippers. Op de Ryder Cup deden we dit met kleine buggys met een kiepbak, hier gaat het groot materiaal buiten. Met een voertuig tussen een Amerikaanse Pick-up en een Europese vrachtwagen worden de houtsnippers ter plaatse gedumpt en verspreid met een kraan. Dit gebeurt uiteraard, wanneer het publiek buiten is. Dit gaat veel vlugger dan 20 vrijwilligers telkens over en weer te laten rijden tussen het publiek.

Op hole 16 heeft men zelfs een pad aangelegd met gravel over de fairway.

Een tijdelijk aangelegd pad, na het ontstaan van de modder, kijk ook naar de fairwaycrossings op hole 15.

Ik ben benieuwd wat we morgenochtend gaan tegenkomen op de course. Morgen zit mijn werkweek er bovendien al op. Voor de collega-greenkeepers hier begint het grote werk pas na de doortocht van de US Open. Dit gaat veel werk zijn om alles terug in orde te brengen. Voor de spelers zal het evenmin de laatste dag zijn. Als het weer een beetje meezit hebben ze iets na de middag gedaan en kunnen ze hun vierde ronde spelen. Ik denk niet dat ze die kunnen uitspelen. En als dat al wel zou lukken zit er een Play-off in. Het kan gerust woensdag of zelfs donderdag worden, voordat de winnaar bekend is. Maandag kan ik nog tot de middag blijven kijken, maar ik vrees dat ik de finale ga missen. Ik vlieg maandagavond naar huis. Ik ga maffen als een klein kind op het vliegtuig, dat weet ik zeker. Ik kan al terugblikken op een vermoeiende, maar fantastische week. Er zijn nieuwe vriendschapsbanden ontstaan en andere invalshoeken van het greenkeepersvak. We zullen het met iets minder dan 160 greenkeepers moeten stellen op het terrein, maar wel met evenveel "drive". Morgen geen verslag, maar het relaas van mijn laatste momenten op de US Open zal nog verstuurd worden.

Zondag 21 Juni

Gisteren zijn we in de gietende regen gestopt. We stonden op green 14, een par 3. Op de beste plaatsen, pin high, konden we het spel goed volgen. We stonden gewapend met squeegees en een water hog. Na een 5-tal flights begon het terug te regenen. Deze keer was het onmogelijk om het terrein nog waterdicht te maken.

Wachten tot de volgende ochtend was de boodschap.

De vlaggen hangen te drogen in een technische ruimte

Geen maaiers zijn uitgereden vandaag. De greens zijn wel gerold. Al de rest was bezig met het water, de bunkers, het gras recht te trekken (fluffing) en de divots.

Ik zat eerst in het bunkerteam en heb nadien het fairway-squeegee team gaan ondersteunen.

Green 3 op zondagochtend (normaal finaledag)

Velen zijn ontgoocheld, dat de wedstrijd een dag (of meer) langer zal duren. Velen gaan op maandag naar huis. Er zal dus geen afscheidsparty zijn op zondag. Er moet de dag daarna gewerkt worden. Ikzelf vlieg op maandagnamiddag naar huis en kan de tijdens de ochtend (of nacht) nog gaan helpen. (Van 3.30am tot 9am). Helaas zal ik ook de foto met de kampioen missen, zoals hieronder met Tiger Woods in 2002. De US Open vond in 2002 ook

al plaats op Bethpage State Park, the black course. Dat was een recordjaar voor de USGA, Zij hebben de grootste winst kunnen realiseren met de verkoop van inkomtickets.

De opkomst is ook dit jaar groot, ondanks de weersomstandigheden. Bovendien is er een extra dag aan toegevoegd, die uiteraard niet gratis is. Op donderdag lag de USGA wel onder vuur, omdat zij de tickets niet wilden terugbetalen. Na 3,5 uur werd de wedstrijd opgeschort voor de rest van de dag.

Craig Currier met zijn team samen met Tiger Woods

In de namiddag heb ik terug de bunkers geharkt. Wij deden de front 9, met een 10-tal personen. (op de back 9 zaten ook een 10-tal personen). Op 2 uur tijd zijn alle bunkers geharkt. De greenside bunkers worden volledig manueel geharkt. Van de (grote) fairwaybunkers worden de faces manueel geharkt en de randen. De rest wordt met de machinale Sandpro gedaan.

Nadien heb ik dus ondersteuning gegeven aan het fairwayteam met squeegees. Op hole 13 zie je mij aan het werk. En ik heb mijn taak au sérieux genomen, want nadien stond Tiger Woods op die plaats en hij heeft geen drop moeten nemen voor Casual Water.

Squeegee van de fairway op Hole 13

Tiger speelt zijn bal vanop een droge plaats

De buien waren verwaarloosbaar en de derde ronde was rond 1pm afgerond. We hebben ongeveer een uur gekregen van de USGA om de voorbereidingen te treffen voor de 2de ronde. Vanaf Hole 1 en Hole 10 zijn ze dan gestart. We hebben eerst die holes gedaan vanaf 10 en 2, waar we geen spelers konden storen, wanneer die hun laatste holes speelden. De laatste ronde is dan nog van start kunnen gaan. Rond 8 uur is het spel dan onderbroken door de invallende duisternis.

Het spel zal hervat worden op Maandag om 9am.

Omwille van het feit, dat er reeds enkele vrijwilligers naar huis zijn gekeerd, behielden we onze timing van 's ochtends. Om 3.30am start.

Maandag 22 juni

Met gemengde gevoelens beginnen we aan onze dagtaak. Dit is het einde, wat mij betreft, maar ik had ook graag een US Open zien winnen.

Ik zat terug in het fairway-team en schrok enorm bij het zien van de bakken na de eerste fairway: alles vol! Tijdens de afgelopen week konden de maaiers 2 à 3 fairways maaien zonder te ledigen. De baan zag er geweldig uit, na wat zij doorstaan heeft. Een prima job van Craig Currier en zijn team, die dit goed voorbereid hebben. De voorbereiding van zo'n evenement vraagt meer werk dan alleen maar maaien. De beworteling moet goed zijn, de voedingstoestand in balans (genoeg om te stresseren, niet te veel om snelheid te creëren), de ziektedruk moet onder controle zijn, etc.

Het feit dat er op quasi natte greens kon gerold worden zonder sporen na te laten, bewijst dat alles ok zat. Craig Currier is ook een goede People Manager, die zijn team perfect in de juiste banen kan leiden. Dit talent is weinigen gegeven in deze stresserende situatie:

RESPECT ! Na de dankbetuigingen en een ontbijt was het dan tijd om te gaan. Terug naar het College, een douche nemen en koffers pakken. Op de website www.USopen.com kon je de wedstrijd live volgen. We zouden bijna onze shuttle naar de luchthaven missen omwille van de spannende wedstrijd.

Gelukkig had onze chauffeur een gsm-toestel met tv-ontvanger en keken we met 3 gezellig verder naar de wedstrijd. Jammer dat de favoriet van het volk niet heeft kunnen winnen. Het was zelfs nog niet zeker dat het vandaag ging afgelopen zijn. De betere spelers kwamen terug, Tiger was zeer traag aan het vorderen en Phil Mickelson die stevende in een sneltreinvaart naar de overwinning. Uiteindelijk haalde Lukas Glover het, er kwam geen play-off. Wanneer we werden opgepikt aan het College, informeerde de chauffeur ons dat de greenkeepers al terug op de baan waren om alles voor de bereiden om een mogelijke play-off te kunnen laten aansluiten. Terwijl die jongens dus bunkers aan het harken waren, was het showtime aan de andere kant van de straat. Dit bewijst ook de camera die op de negende hole stond, die geactiveerd werd wanneer er reclame op NBC kwam. De live streaming op de website gebruikte de beelden van NBC. Ook het geluid van hole 9 kreeg je dan. Daar hoorde je het publiek echt roepen. Ik denk toch dat er een kilometer afstand tussen zit.

Anyway, het zit er op en ik heb er echt van genoten, wat een fantastische ervaring. Ik heb zeer gevarieerde taken kunnen doen met verschillende mensen en heb zowat elke hoek van the Black Course gezien. Ik keer tevreden terug met mooie herinneringen en een handvol visitekaartjes.

Dit heb ik ook te danken aan mijn liefvallige echtgenote die mij hierin steunt.

Op de vlucht naar huis heb ik medelijden met de mensen die rondom mij zitten want ik ga slapen als een baby. Ik denk dat er geen nacht is geweest dat ik langer dan 4 uur geslapen heb.

Ik zal nog lang verder dromen van de US Open 2009.

Kris Van Ingelgem.